

അമേരിക്ക ഇന്ന് (രണ്ടാം പാഠം)

വർഗീസ് ഏബ്രഹാം ഡെൻവർ

അല്പം രാഷ്ട്രീയമാണു വിഷയം. അതും അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയം. അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയം പറയാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പരിജ്ഞാനം ഈ ലേഖകൻ നേടിയെടുത്തിട്ടില്ല എന്നു ബോധപൂർവ്വം സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ഈയുള്ളവന്റെ ഒരു ഫൈവ് സെന്റ്സ് വർത്ത് അഭിപ്രായം മാത്രമാണിത്. ഇന്നത്തെ അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയത്തേപ്പറ്റി കേരളത്തിലെ തെരുവു നായ്ക്കൾക്കു വരെ അഭിപ്രായമുള്ള സ്ഥിതിയ്ക്കു ഞാനായിട്ട്...?

നാനാലോകരും അക്ഷമരായി സശ്രദ്ധം കാതുകൂർപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ചരിത്ര തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ആഫ്റ്റർ ഷോക്കിലാണ് അമേരിക്കൻ ജനത ഇന്ന്. രാഷ്ട്രീയ ഗോദായിൽ അതിന്റെ ആഫ്റ്റർ മാത്തും ഇപ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റു, ഡൊണാൾഡ് ട്രമ്പ് എന്ന വാർത്തയുമായാണു നവംബർ ഒൻപതു സുപ്രഭാതം പൊട്ടിവിരിഞ്ഞത്. ഒന്നിച്ചു നിന്നിരുന്ന (?) ജനം രണ്ടു തട്ടിലായി ഭിന്നിക്കപ്പെട്ടു. ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയ്ക്കു ഹിലരി ജയിക്കണമെന്നും, അല്ലാ ട്രമ്പ് ജയിച്ചേ മതിയാവൂ എന്നു റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയിലെ ഭൂരിപക്ഷവും. റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി തന്നെയല്ല ട്രമ്പിനെ ജയിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളത് മറ്റൊരു സത്യം!

ഹിലരി പോപ്പുലർ വോട്ടിൽ ജയിച്ചപ്പോൾ, ട്രമ്പ് ഇലക്ടോറൽ വോട്ടിൽ ജയിച്ചു. (എന്തൊരു തൊന്തരവു പിടിച്ച സിസ്റ്റം?) ആകെ ഒരു അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റിനല്ലേ ജോബ് ഓപ്പണിംഗ് ഉള്ളൂ! ഒരർത്ഥത്തിൽ രണ്ടുപേരും ജയിച്ചവർ. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ മുമ്പാകെ രണ്ടുപേരും തോറ്റവർ..! ജനങ്ങളുടെ ബഹുമാനവും, ആദരവും അർഹിക്കാതെ തോൽവി ഏറ്റു വാങ്ങിയവർ. ഇതെന്തുകൊണ്ടു എന്നു വിസ്തരിച്ചെഴുതാൻ എന്റെ തൂലികയ്ക്കും അല്പം പരിമിതിയുണ്ട്.

റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയിൽ ചിലർക്കു എന്നു മാത്രമല്ല പ്രത്യേകിച്ചു പാർട്ടിയിലെ ചില തലമുത്തവർക്കും ട്രമ്പ് തോൽക്കണമെന്നായിരുന്നു താല്പര്യം. എങ്കിലല്ലേ ഒരു നാലു വർഷം കഴിയുമ്പോഴെങ്കിലും തങ്ങളുടെ കഴിവിന്റെ മാറ്റൊന്നുരച്ചു നോക്കാൻ സാധിക്കൂ. അതുകൊണ്ടു അവർ തങ്ങളുടെ വോട്ടു എതിർ കക്ഷിയുടെ ബാലറ്റിൽ കുത്തി. ട്രമ്പ് തോൽക്കാതെ ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ജയിച്ചു എട്ടു വർഷക്കാലം തുടർന്നു ഭരിച്ചാൽ...? ട്രമ്പിനേ വോട്ടു കൊടുക്കൂ എന്നു പതിനൊന്നാം മണിക്കൂർ വരെ ഒരു നിസ്സംഗ മനോഭാവത്തോടെ പറഞ്ഞ ചില റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടി നേതാക്കളേയും അല്പം സംശയദൃഷ്ടിയോടെയാണ് ഈ ലേഖകൻ കാണുന്നത്. ഇന്നവർ ട്രമ്പ് ടവറിൽ ജോലി തേടി കയറിയിറങ്ങുകയാണ്.

ഒരു സെപ്തംബർ പതിനൊന്നിനു മുമ്പായിരത്തിൽ പരം നിരപരാധികൾ വെന്തു ചാമ്പലായി വ്യോമമണ്ഡലത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നപ്പോൾ, മനുഷ്യത്വം എന്ന വികാരം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ലോകത്തിലെ നല്ലൊരു ജനവിഭാഗം, കണ്ണീർ പൊഴിച്ചു. അപ്പോഴും അമേരിക്കയുടെ 'അടുത്ത സൂഹൃത്തായ' സൗദി അറേബ്യയും, മറ്റു അറബി രാഷ്ട്രങ്ങളും മൗനം ഭജിച്ചു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു അന്നത്തെ ഭീകരാക്രമണത്തിനു കാരണക്കാരായ പത്തൊൻപതു പേരിൽ പതിനഞ്ചും സൗദി അറേബ്യയുടെ പൊന്നോമന മക്കൾ! ആ സംഭവം സകലമാന ലോകരിലും ഭയത്തിന്റെ വിത്തുകൾ വിതറി. അന്നന്തരം മനുഷ്യനു അന്യോന്യമുള്ള വിശ്വാസവും, ബഹുമാനവും നഷ്ടപ്പെട്ടു.

കാലാകാലങ്ങളായുള്ള മതസ്‌പർദ്ധയിൽ പുരണ്ട രക്തക്കറ വീണു ഭൂമി വീണ്ടും പങ്കില മായി. മതത്തിന്റെ പേരിലാണു ഏറ്റവും കൂടുതൽ രക്തം ചൊരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ആ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനു ഒരവസാനമോ, പരിഹാരമോ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഈയുള്ളവന്റെ ക്രിസ്തൻ ബോളിൽ കൂടെ നോക്കിയിട്ടു കാണുന്നില്ല. അതുപോലെ മുവായിരത്തിൽപരം വർഷം പഴക്കമുള്ള യഹൂദാ-പാലസ്തീനിയൻ പ്രശ്നങ്ങളും, എഴുപതോളം വർഷം പഴക്കമുള്ള കാശ്മീർ -പാക്കിസ്ഥാൻ പ്രശ്നവും ഒരിക്കലും പരിഹാരം കാണാൻ പ്രയാസമുള്ള ഒരു വലിയ പ്രശ്ന മായി ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരം നശിച്ചുകാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതോ ഒരു ശക്തി ഇന്നും പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട് എന്നു ഓരോ സംഭവങ്ങളും വിളിച്ചു പറയുന്നു. ചൈനയ്ക്കോ, ജപ്പാനോ ഉള്ള പോലെ ഏകാത്മകതയോ, ഏകതാനതയോ ഇല്ലാത്ത ഒരു ബഹുസ്വര സമൂഹ മാണ് ഇന്നു യൂറോപ്പും അമേരിക്കയും. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ പ്രതിഫലന ങ്ങൾ ഇന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു മുപ്പതു, അൻപതു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അമേരി കയിലെ ഇന്നത്തെ ഭൂരിപക്ഷ ജനത ഒരു ന്യൂനപക്ഷമായി മാറാം എന്നത്രേ റിപ്പോർട്ടുകൾ സൂചി പ്പിക്കുന്നത്. അത് അവരിൽ പരിഭ്രമം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ട്. സാങ്കേതിക മാധ്യമങ്ങളുടേയും, വാർത്താ മാധ്യമങ്ങളുടേയും കടന്നുവരവും, വേണ്ടിടത്തും, വേണ്ടാത്തിടത്തുമുള്ള അവരുടെ അനധികൃത കൈകടത്തലുകളും, മുൻവിധിയോടു കൂടെയുള്ള ഏകപക്ഷീയമായ പ്രവചനങ്ങളും മുൻപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ വളരെയധികം പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണു ഒരുപറ്റം ആളുകൾ ഇന്നു ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. സമീപകാലങ്ങളിൽ സ്വാർത്ഥ സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമായി വാർത്താ മാധ്യമങ്ങൾ മാറിയോ എന്നു സംശയിക്കേ ങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തു ഇന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. പക്ഷേ ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഒരു കാലത്തു കൂച്ചു വിലങ്ങു വീഴാം. യൂറോപ്പ് ആ നിലവാരത്തിലേക്കു വഴുതി വീഴുകയാണോ എന്നു സംശയി ച്ചു പോവുന്നു. എന്തും തുറന്നു സംസാരിക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള സാക്ഷര കേരളത്തിൽ എന്തോ എഴുതിയതിന്റെ പേരിൽ ഒരു കോളേജദ്ധ്യാപകന്റെ എഴുതിയ കൈയ്ക്കു വെട്ടേറ്റു! ഈ രാജ്യത്തും സെപ്തംബർ പതിനൊന്നിനു ശേഷം പല നിയന്ത്രണങ്ങളും നാം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയു മായ് കണ്ടു തുടങ്ങി. പണ്ടു ഫോണിൽ കൂടെ സംസാരിച്ചിരുന്ന പോലെ എന്തും തുറന്നു പറയാ നുള്ള ആ മൗലീകത 'ഫോൺ ബഗിംഗ്' എന്ന സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുക യാണ്. ഒരിക്കൽ എയർപോർട്ടിൽ പോവുന്നതും, വിമാനയാത്രയും എത്ര ഉല്ലാസകരമായിരുന്നു. അതി വിദൂര ഭാവിയിൽ വിമാനത്തിൽ കയറണമെങ്കിൽ അവർ തരുന്ന ഒരു ഡിസ്പോസിബിൾ കുപ്പായം മാത്രം (സ്പേസ് സ്യൂട്ടു പോലെ) ധരിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കണം എന്ന ഒരു കാലം ചില പ്പോൾ വിദൂരമല്ലായിരിക്കാം. ഇന്നാർക്കും ഒന്നും ഒളിച്ചു വയ്ക്കാൻ വയ്യാത്ത സ്ഥിതി വിശേഷമാ യിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ ഈ സ്വതന്ത്രരാജ്യത്തും മൗലീകമായ പല അവകാശങ്ങൾക്കുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ക്രമേണ കടിഞ്ഞാൺ വീഴുകയാണ്. കഴിഞ്ഞ നാൽപ്പത്തിയഞ്ചു വർഷക്കാലം ഈ മണ്ണിൽ താമസമുറപ്പിച്ച ഒരു പ്രവാസിയെന്ന നിലയിൽ നോക്കുമ്പോൾ, ഇന്നു അമേരിക്കൻ സമൂഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഭയത്തിന്റെ നിഴൽ വ്യക്തമായി കാണാൻ

കഴിയുന്നുണ്ട്. അതാണ് ഭീകരവാദത്തിന്റെയെല്ലാം പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫിയർ ഫാക്ടർ എന്ന ഘടകത്തിന്റെ ചാലകശക്തി.

ഏതൊരു വാചകത്തിനും ഒരു ഫുൾസ്റ്റോപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു 'പീരിയഡ്' ഉണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ ആ വാചകത്തിനു യാതൊരു പൂർണ്ണതയുമില്ല. അതുപോലെ ഏതൊരു രാജ്യത്തിനും ഒരു അതിർത്തിയുണ്ട്. ആ അതിർത്തിക്കു ബന്ധവസ്തുവായ ഒരു വേലിയോ, കന്മതിലോ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ അനധികൃത നുഴഞ്ഞുകയറ്റക്കാരുടെ (ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഭീകരരുടെ) അതിക്രമിച്ചുള്ള അധിനിവേശം നിയന്ത്രണാധീനം ആയെന്നു വരാം. ഇതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ തിക്ത ഫലം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുത്തമ ഉദാഹരണമാണ് നമ്മുടെ മാതൃരാജ്യം.

ജീവിയ്ക്കാൻ വേണ്ടി ഒട്ടിയ വയറുമായി ഓടി വരുന്നവരുടെ കാര്യമല്ല മുൻ പറഞ്ഞത്. രാജ്യത്തിന്റെ തുറന്നു തുറന്നു അതിർത്തിയേപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷക്കാലം എന്നും ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത് ഇന്നിപ്പോൾ എല്ലാ ഭീകരപ്രവർത്തകരുടെയും ചെവികളിൽ എത്തി. "റഷ്യൻസാർ കമിംഗ്... റഷ്യൻസാർ കമിംഗ് എന്നു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു കേട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു റഷ്യൻസ് അല്ല, പ്രത്യുത ടെറിറ്റോറിയൽ കമിംഗ്... ടെറിറ്റോറിയൽ കമിംഗ്" എന്നാണ് ഓരോരുത്തരുടേയും മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു വരിക.

അതിർത്തിക്കൊരു അടച്ചു തിരിവു വേണമെന്നുള്ളതു ട്രമ്പിന്റെ പുതുപുത്തൻ ആശയമൊന്നുമല്ല. ഇതുകഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷക്കാലയളവുകളിൽ കേട്ടുകൊണ്ടേയിരുന്ന ഒരു പല്ലവിയാണ്. അതു മുൻപ് ആരും അത്ര കാര്യമായി എടുത്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ കാലം മാറി. സെപ്തംബർ പതിനൊന്നും, ബോസ്റ്റൺ സംഭവവും, സാൻ ബർണാഡിനോയും, ഒർലാന്റോ സംഭവങ്ങളുമൊക്കെ ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ ഈ കരയിലെ നല്ലൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചു, അല്ലാ വിശ്വസിച്ചു തങ്ങളുടെ കാൽചുവട്ടിലെ മണ്ണും ഒലിച്ചു പോവുകയാണോ എന്ന്. ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും മടുത്ത ഒരു സമൂഹം ഏതോ ഒരു ദൃശ്യതീരുമാനം മനസ്സിൽ കുറിച്ചു. ആ സാഹചര്യത്തിലാണ് രാജ്യസുരക്ഷ എന്ന തുറുപ്പുമായി ഡൊണാൾഡ് ട്രമ്പ് എന്ന ശതകോടിശ്വരന്റെ അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കുള്ള ചുവടു വയ്പ്പ്.

ആർക്കും വേണ്ടാത്ത ജോലി ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി, പൊരിയുന്ന വയറുമായി അതിർത്തി ഭേദിച്ചു ഓടി വരുന്ന പട്ടിണി പാവങ്ങളെ ഒരു തരത്തിലും അവഗണിക്കാതെ, അവരോടു സഹാനുഭൂതി കാട്ടിയ, അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടുന്ന ഒരു ജനസമൂഹമാണു ഈ അമേരിക്കൻ മണ്ണിലുള്ളത്. റിപ്പബ്ലിക്കിനോ, ഡെമോക്രാറ്റോ ആയ ഫാർമേഴ്സും, റാഞ്ചേഴ്സും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു നേരിൽ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയവനാണു ഈ ലേഖകൻ. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ തുറന്ന മനസ്സ് ഒരു ബലഹീനതയായ് കണ്ടു, ഇവിടെ വന്നു നല്ല ജോലിയും കരസ്ഥമാക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടു, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ആ ജോലി തന്നവരേയും, കൂടെ ജോലി ചെയ്യുന്ന നിരപരാധികളേയും മെഷീൻ ഗണ്ണുകൊണ്ടു നിമിഷനേരത്തിനകം കൊലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്ന മാനസീകാവസ്ഥയുമായി വരുന്നവരെ ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുവരേണ്ടതില്ല എന്നത്രെ ട്രമ്പിന്റെ ഭാഷ്യം. "വേലിയിൽ ഇരുന്ന പാമ്പിനെ എടുത്തു മടിയിൽ വച്ചു" എന്നു നമ്മുടെ പഴമക്കാർ പറയാറുണ്ടല്ലോ?

കഴിഞ്ഞ എട്ടു വർഷക്കാലയളവിൽ അഭിമതരായ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ ഡെമോക്രാറ്റിക് പാർട്ടിയോ, റിപ്പബ്ലിക്കൻ പാർട്ടിയോ ഒരുപോലെ ഉദാസീനത കാണിച്ചു.

ഒരു മുൻ പ്രസിഡന്റിന്റെ ഭാര്യ സ്വന്തം പാർട്ടിയിലെ പ്രതിയോഗിയെ ഒരട്ടിമറിയിലൂടെ നിലംപരി ചാക്കി സ്ഥാനാർത്ഥി സ്ഥാനം കരഗതമാക്കി. അതേസമയം ബിസിനസ് മേഖലയിൽ പയറ്റി തെളിഞ്ഞ ശതകോടീശ്വരനായ ഒരു പുതുമുഖം പാർട്ടിയിലെ പതിനാറു പ്രതിയോഗികളേയും തന്റെ മാർക്കറ്റിംഗ് തന്ത്രത്തിൽക്കൂടെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തി പാർട്ടി സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി. ഇവരിൽ ആരാണു യോഗ്യർ? ഒരാൾ രാജ്യത്തിന്റെ സുരക്ഷയെ കയ്യിലിട്ടു പന്താടിയവൾ! മറ്റേ ആൾ സദാ ചാരവിരുദ്ധമായി സംസാരിച്ചവൻ. ഒരു കുട്ടർ പറയുന്നു അവലക്ഷണം കേടു സംസാരിക്കുന്ന വനെ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ട എന്ന്. അതു പറയുന്നവർ തന്നെയാണു രാഷ്ട്രീയ കേളീ ശയനത്തിലി രുന്നുകൊണ്ടു ഒരു 'Village ram' നേ പോലെ ഊടാടി നടന്ന റേപ്പിസ്റ്റിനെ ഒരിക്കൽ വാഷിംഗ്ടണിലെ ആ വലിയ കസേരയിൽ കൊണ്ടിരുത്തിയിട്ടു ഇപ്പോൾ ചന്ദ്രഹാസം മുഴക്കുന്നതും.

കഴിഞ്ഞ ഇലക്ഷൻ ഒരു തമാശ പോലെയായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ തറ രാഷ്ട്രീയത്തേക്കുള്ളും തരം താണ രാഷ്ട്രീയ അങ്കമായിരുന്നു അമേരിയ്ക്കയിൽ പൊരുതിയത്. റസിലിംഗ് റിംഗിൽ നിന്നുകൊണ്ടു മല്ലന്മാർ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന പോലെയായിരുന്നു ട്രമ്പും, ഹിലരിയും പോർവിളി നടത്തിയത്. ഈ ലേഖകൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടേയും വക്താവല്ല. ആർക്കും മനസു വിറ്റിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ ചിലതൊക്കെയും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണ്...?

ഹിലരിയ്ക്കു ജയിക്കാനുള്ള സാധ്യത വളരെയായിരുന്നു. അവരെ ജയിപ്പിക്കാൻ അടങ്ങാത്ത ആവേശവുമായി അമേരിക്കൻ മീഡിയ എന്നുപറയുന്ന ഒരുപറ്റം ഉപജാപകസംഘം ഒന്നടങ്കം കൈകോർത്തു മുന്പോട്ടു വന്നു. അതിൽ ചില പ്രധാനികളായിരുന്നു ABCയിലെ മാത്യു ഡാവുഡും, മാർത്താ റാഡീസും, CNN ലെ വുൾഫ് സ്പിറ്റ്സറുമൊക്കെ. അവർ ഒന്നടങ്കം തെറ്റായ പ്രവചനങ്ങളും, ഏകപക്ഷീയമായ പോളിംഗും നടത്തി, ഹിലരി ജയിക്കും, ജയിക്കുന്നു, ജയിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള മൗഢ്യമായ ധാരണ പൊതുജനങ്ങളിൽ കുത്തിനിറച്ചു. ഏതായാലും ഹിലരി ജയിക്കുമല്ലോ എന്ന ന്യായവാദത്തിൽ ഇനിയും എന്തിനു വോട്ടു ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞു പണ്ടു ഒബാമയ്ക്കു വോട്ടു ചെയ്തവരിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗം പോളിംഗ് ബുത്തിൽ പോവാതെ വീട്ടിലിരുന്നു. ഈ സമയങ്ങളിലെല്ലാം ട്രമ്പു ജയിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പോളിംഗിലൊന്നും സഹകരിക്കാതെ ബ്രിട്ടനിലെ ജനങ്ങളെ പോലെ ആത്മരോഷം കൊണ്ടു വിറപ്പുണ്ടു മൗനവൃതമെടുത്ത ഒരു ഭൂരിപക്ഷം അമേരിക്കയുടെ ഉൾനാടൻ പട്ടണങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജയിക്കുമെന്ന പോളിംഗിൽ അമിതമായി വിശ്വാസം അർപ്പിച്ച ഹിലരി പല സ്ഥലങ്ങളിലും വോട്ടു ചോദിക്കാതെ അലംഭാവം കാണിച്ചു. ആ സമയങ്ങളിലെല്ലാം, ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറുള്ളതിൽ മൂന്നു മണിക്കൂർ മാത്രം ഉറങ്ങാനുള്ള ഒരു 'വർക്കഹോളിസ്റ്റു' കൂടിയായ ട്രമ്പ് രാജ്യത്തിന്റെ മുക്കിലും മൂലയിലും തന്റെ സാന്നിധ്യം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു പറന്നു നടന്നു. എന്നും, എപ്പോഴും പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹമായ ഉൾനാടൻ പട്ടണങ്ങളിലെ ഹിസ്പാനിക്കുകളേയും, പ്രത്യേകിച്ചു ആഫ്രിക്കൻ അമേരിക്കൻസിനേയും നേരിൽ പോയി കണ്ടു. ദിവസേന ചോദിച്ചു "നിങ്ങൾക്കു ഇനിയും നഷ്ടപ്പെടാനെന്തിരിക്കുന്നു, ട്രമ്പിനു വോട്ടു ചെയ്യുക.." തന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ എന്നും കേൾക്കുന്ന ഈ ചോദ്യം അവരെ പുതുതായി ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ഫലം കണ്ടു. ABC, NBC, CBS, CNN എന്നിവരുടെ പ്രവചനത്തിനും പോളിംഗിനും ചവറ്റുകുട്ടയിലെ ട്രാഷിന്റെ വിലപോലുമില്ല എന്നു ഇലക്ഷൻ വിധി

തെളിയിച്ചു. ജേർണലിസം പഠിക്കാത്ത ചൈനയിലെ കുരങ്ങൻ വി.ഐ.പി. മർക്കടകുമാരനു പോലും അമേരിക്കൻ മാധ്യമങ്ങളേക്കാളും ഭംഗിയായി പ്രവചിക്കാൻ കഴിവുണ്ടെന്നു തെളിയിച്ചു. ഹിലരിയ്ക്കു രണ്ടു മില്യനിൽ കൂടുതൽ പോപ്പുലർ വോട്ടു ലഭിച്ചു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. മുൻ പറഞ്ഞ മാധ്യമപ്രവർത്തകരുടെ പ്രവചനങ്ങൾക്ക് ഇനിയും പുല്ലുവില! അവരാണ് ഹിലരിയെ പരാജയപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു പങ്കുവഹിച്ചത്. വെളുക്കാനാണ് തേച്ചത്, പക്ഷേ പാണ്ടായി പോയി..

ഇതിനിടയിൽ, ഇടിവെട്ടിയവന്റെ കാലിൽ പാമ്പുകടിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോലെ ഹിലരിയുടെ മാനസപുത്രിയുടെ ഭർത്താവായ ആന്റണി വീനർ എന്ന ഒരു അർമ്മാദരോഗി, ഹിലരിയുടെ അന്തകനായി അവതാരമെടുത്തു. രാജ്യാന്തര വിമാനത്താവളങ്ങളിലും, വൈറ്റ് ഹൗസിന്റെ ഇടനാഴികളിലും, അകത്തളങ്ങളിലും, അകായിലും കൂടെ ഒരു പുമ്പാറ്റയെപ്പോലെ പാറി പറന്നു നടക്കാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന ഒരു 'നയതന്ത്രജ്ഞ'യുടെ രാഷ്ട്രീയ സ്വപ്നം കൂടെയാണ് ഒരു രാത്രി കൊണ്ടു തകർന്നു വീണുടഞ്ഞത്. അതിനു വീനറിനു പ്രത്യേകം ക്രെഡിറ്റു കൊടുത്തേ മതിയാവൂ. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ഹിലരിയുടെ 'അകാല ആകസ്മിക തോൽവി'യ്ക്കു കാരണം അമേരിക്കയിലെ ജനസമ്മതി നഷ്ടപ്പെട്ട ന്യൂസ്മീഡിയകളുടേയും, ഈമെയിലുകളുടേയും, ഭർത്താവു ക്ലിന്റന്റെ ചെയ്തികളുടേയും, വീനറുടേയും അങ്ങനെ പലതിന്റേയും സംഭാവനകളാണ്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പോളിംഗിലൊന്നും സഹകരിക്കാതിരുന്ന, മുൻപറഞ്ഞ മൗനസമൂഹം അതികാലത്തേ പോളിംഗ് ബൂത്തിലെത്തി, റിപ്പബ്ലിക്കനെനോ, ഡെമോക്രാറ്റെനോ നോക്കിയില്ല. അവർ ട്രമ്പിന്റെ പേരു കണ്ടു, ആ കോളത്തിൽ ആഞ്ഞു കുത്തി. ട്രമ്പ് ജയിച്ചു!!! ഇതിനെയാണ് പൊളിറ്റിക്സ് എന്നു പറയുന്നത്.

മേമ്പൊടി : “മണ്ണും ചാരി നിന്നവൻ പെണ്ണിനേം കൊണ്ടുപോയി...”
